

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA

AZ ENSZ ÁLTAL AKKREDITÁLT NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNY

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-881/2020. számú ügyben

egy végrehajtási eljárást sérelmező panasszal összefüggésben

Előadó: dr. Kiss Anikó

Érintett szerv:

- önálló bírósági végrehajtó

2020.

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-881/2020. számú ügyben**

Az eljárás megindítása

A panaszos hivatalomhoz írt beadványában, mint végrehajtást kérő sérelmezte az ügyben eljáró végrehajtó intézkedését. Előadta, hogy *a végrehajtó* – amint azt a 2016. október 27-én készült végrehajtási jegyzőkönyv is alátámasztja – *az adós lakóhelyétől eltérő címen próbált végrehajtási cselekményt elvégezni*. A jegyzőkönyv tanúsága szerint ez a végrehajtási cselekmény eredménytelenül zárult. 2016. november 10-én a végrehajtási jegyzőkönyvben foglaltak szerint ismételten téves laccímen tett foglalási kísérletet a végrehajtó, és az eljárási cselekmény során megállapította a követelés behajthatatlanságát.

A jegyzőkönyvek alapján a végrehajtó eljárása miatt panaszos a Magyar Bírószági Végrehajtói Karhoz (MBVK) fordult. Az MBVK a panaszt annak tartalma alapján végrehajtási kifogásként kezelte, és azt a végrehajtónak továbbította a kifogás bírósághoz való felterjesztése céljából. A Debreceni Járásbíróság a végrehajtási kifogást elutasította. Indokolásában *a bíróság megállapította, hogy a végrehajtási cselekményt az adós tényleges lakóhelyén végezték el, a címet adminisztrációs hiba folytán tüntették fel tévesen a jegyzőkönyvben*.

A panaszos sérelmezte azt is, hogy a végrehajtó a végrehajtás alá vonható ingóságok körét a jegyzőkönyvben foglaltak szerint 10 perc alatt mérte fel, ami nem kellően alapos, nem megfelelő gondossággal lefolytatott eljárásra utal. 2018. november 27-én *a panaszos ismételten panaszt nyújtott be a végrehajtónál*, melyben többek között a végrehajtás alá vonható ingóságok felmérésének módját, az ingófoglálás időpontjáról való értesítésének elmaradását sérelmezte. Panaszos tudomása szerint a végrehajtóhoz benyújtott panaszát a végrehajtó az MBVK-nak továbbította. A panaszos sérelmezte, hogy *panaszának sorsáról, annak elbírálásáról tájékoztatást nem kapott, ezért vizsgálatomat kérte*.

A panasz alapján felmerült az Alaptörvényben nevesített jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményének és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének, illetve azok sérelme közvetlen veszélyének a gyanúja. Tekintettel erre az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (továbbiakban: Ajbt.) 18. §-a és a 20. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam.

Érintett alapvető jogok és alaptörvényi elvek

- A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye: „Magyarország független, demokratikus jogállam.” (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés)
- A hatósági ügyek tisztességes intézése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.” (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek.)
- Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek.)

Alkalmazott jogszabályok

- Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.)
- A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.)
- A bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I.17.) IM rendelet
- Az önálló bírósági végrehajtó intézkedése ellen benyújtott panaszügyek intézéséről, a panaszügyek felügyeletéről és a fegyelmi eljárások nyilvántartásáról szóló 3/2015. (II.25.) IM rendelet
- Az önálló bírósági végrehajtók ügyvitelének, hivatali működésének és magatartásának ellenőrzésére irányuló vizsgálatok lefolytatásának részletes szabályairól szóló 25/2015. (II. 25.) Korm. rendelet (R.)

A megállapított tényállás

A vizsgálat keretében 2019 szeptemberében az Ajbt. 21. § (1) bekezdés a) pontja és 26. § (2) bekezdése alapján megkerestem a Magyar Bírósági Végrehajtói Kart (MBVK), és az ügy iratainak megküldését, továbbá tájékoztatást kértem. Megkeresésemre az MBVK határidőben válaszolt.

A megküldött iratok alapján a következő tényállást állapítottam meg:

A panaszos végrehajtási kérelme alapján a Debreceni Járásbíróság 09-01.Vh.1786/2016. számú végrehajtható okirattal elrendelte a végrehajtást. Ennek alapján *2016. október 27-én a végrehajtó behszíni végrehajtási cselekményt végzett* a végrehajtási jegyzőkönyv szerint az adós lakóhelyétől eltérő címen. *A 2016. november 11-én a végrehajtó ingófoglалásra tett kísérletet.* A második végrehajtási kísérletet az arról készült jegyzőkönyv tanúsága szerint ismételten téves címen végezték. *Mindkét jegyzőkönyv a végrehajtási cselekmény eredménytelenségét rögzítette.* Eljárása során a végrehajtó megállapította, hogy az adós ingatlanal nem rendelkezik, gépjárműve nincs, a bankszámlára kiadott hatósági átutalási megbízás nem vezetett sikerre, az adósnak lefoglalható és értékesíthető ingósága, letiltható jövedelme nincs, ezért a követelés behajthatatlan. A követelés behajthatatlanságának megállapítását követően a végrehajtó a végrehajtás szünetelését mondta ki.

2017 szeptemberében a panaszos panasszal fordult az MBVK-hoz, melyben a végrehajtási cselekmények nem megfelelő címen való elvégzését kifogásolta. Az MBVK a panaszt annak tartalma alapján végrehajtási kifogásként kezelte, azt a végrehajtónak továbbította, és a bírósághoz való felterjesztését kérte.

2017 novemberében *a Debreceni Járásbíróság a panaszos végrehajtási kifogását elutasította.* Indokolásában a bíróság kifejtette, hogy a végrehajtási cselekményt a végrehajtó az adós tényleges lakóhelyén végezte el, *a címet adminisztrációs hiba folytán tűntették fel tévesen a jegyzőkönyvben.*

2018. november 27-én a panaszos személyesen kereste fel a végrehajtói irodát és az MBVK-hoz címzett panaszbejelentést terjesztett elő. Panaszbejelentésében sérelmezte, hogy a végrehajtó nem értesítette őt a foglalás időpontjáról, valamint az ingófoglалást 10 perc alatt végezte el, ami nem alapos, nem kellő gondossággal elvégzett munkára utal, továbbá a foglalási jegyzőkönyv sem felel meg a jogszabályi előírásoknak.

A panaszos azt vélelmezte, hogy panaszát a végrehajtó az MBVK-nak küldte meg, ezért *2019. április 26-án* e-mailben kereste meg az MBVK-t és kért tájékoztatást panaszbejelentése ügyében. *Az MBVK panaszos levelének beérkezését követően még aznap tájékoztatásra kérte az ügyben eljáró végrehajtót.* Az MBVK levelében a panaszos által előterjesztett kifogást (panaszt) érdemben elbíráló jogerős döntés megküldését kérte a végrehajtótól. Az MBVK levelében azt is megírta a végrehajtónak, amennyiben a kifogást még nem terjesztette fel a bíróságnak, akkor kéri, tegye meg a szükséges intézkedést a kifogás bíróság részére továbbítása végett.

A végrehajtó 2019. április 30-án a megkeresésre adott válaszában arról tájékoztatta az MBVK-t, hogy a panaszos által panaszként benyújtott végrehajtási kifogást még nem terjesztette a bíróság elé, mert a panaszos a kifogás illetékét még nem róttá le. A végrehajtó ugyanakkor úgy nyilatkozott, hogy a panaszos beadványát haladéktalanul be fogja terjeszteni a Debreceni Járásbíróságra.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. A törvény 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv, helyi önkormányzat, nemzeti önkormányzat, kötelező tagság alapján működő köztisztviselő, a Magyar Honvédség, rendvédelmi szerv, közigazgatási jogkörben eljáró egyéb szerv e jogkörében, nyomozó hatóság vagy az ügyészség nyomozást végző szerve, közjegyző, törvényszéki végrehajtó, *önálló bírósági végrehajtó* vagy közszolgáltatást végző szerv (a továbbiakban együtt: hatóság) tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási pert – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A fentiek értelmében az ombudsman vizsgálati jogosultsága egyértelműen kiterjed az önálló bírósági végrehajtó eljárására.

Az alapvető jogok biztosára az Ajbt. 18. § (3) e) pontjában foglalt rendelkezés alapján nem vizsgálhatja a bíróság tevékenységét, ezért vizsgálatom nem terjedt ki a panaszos ügyében lefolytatott bírósági eljárásra. Eljárásom során kizárólag az ügy bírósági döntéssel nem érintett részében folytattam vizsgálatot.

Az Ajbt. 28. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosára az általa lefolytatott vizsgálatról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket és az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket.

II. Az érintett alapvető jogok és alaptörvényi elvek tekintetében

Az alapvető jogok biztosára egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során *autonóm, objektív módon*, kizárólag *alapjogi érvek* felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget az Alaptörvényben kapott mandátumának. Álláspontom szerint az ombudsman akkor jár el helyesen, ha következetesen, zsinórmértékként támaszkodik az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint az egyes alapjogi tesztekre.

Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”.

1. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam*. Ahogy azt az Alkotmánybíróság a 3293/2019. (XI.18.) AB határozatában kifejtette az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság követelményét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság klauzula tartalmazza.

A jogbiztonság az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a jog egésze, egyes részterületei és szabályai *világosak, egyértelműek*, hatásukat tekintve *kiszámíthatóak* és a norma címzettjei számára is *előre láthatóak* legyenek. A jogbiztonság egyik legfontosabb alapkövetelménye a jogszabályok kiszámíthatósága és az egyes jogi normák egyértelműsége [33/2014. (XI. 7.) AB határozat, Indokolás [32]. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények kiszámíthatóságát is. Csakis formalizált eljárési szabályok megkövetelésével és betartásával működhetnek alkotmányosan a jogintézmények. Az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesítésére szolgáló eljárési garanciák, a formalizált eljárás tehát a jogbiztonság alkotmányos elvéből következnek. Megfelelő eljárési garanciák nélkül működő eljárásban a jogbiztonság szenved sérelmet. A jogbiztonság igénye nemcsak az, hogy a jogszabályok, hanem a jogalkalmazók döntési megfontolásai, *az egyedi ügyekben hozott döntések is* átláthatóak, követhetőek legyenek, vagyis a közhatalmi szervek hatáskörgyakorlása, feladatellátása is megfeleljen az előreláthatóság, megismerhetőség és kiszámíthatóság követelményének. Az eljárési garanciák teszik lehetővé az eljárési hibák orvosolhatóságát, a jogalkalmazói tevékenység törvényi keretek között maradását, az eljárás alanyainak jogi védettségét, ami elengedhetetlen feltétele az alapvető jogok érvényesülésének. Megfelelő eljárési garanciák nélkül működő eljárásban a jogbiztonság szenved sérelmet. [9/1992. (I.30.) AB hat]

A 24/2013. (X. 4.) AB határozat egyetértően idézte az Alkotmánybíróság korábbi megállapításait, a testület fenntartja a 9/1992. (I. 30.) számú határozatában foglaltakat. Az Alkotmánybíróság a 46/2003.(X.16.) AB határozatában kiemelten hangsúlyozta, hogy a jogbiztonság kettős követelményt támaszt a jogalkotóval szemben: A jogalkotónak elsősorban a létrejött jogviszonyok stabilitásának eljárásjogi biztosítékait kell megteremtenie. Másodsorban *az igazságszolgáltatás – melynek szerves folyománya a bírósági végrehajtás – hatékony működésének biztosítása nem eredményezheti a jogbiztonságból levezethető eljárési garanciák sérelmét az által, hogy a címzettek számára biztosított alkotmányos jogok gyakorlását, vagy állami kötelezettségvállalás érvényesülését akadályozza meg.*

A jogbiztonság követelményéből adódóan az *alaptörvényi elveknek, követelményeknek egyedi ügyekben is érvényesülniük kell. Ennek egyik garanciája a végrehajtási eljárás törvény alá rendeltsége, a végrehajtási ügyvitel szabályozottsága, valamint az ügyvitel Végrehajtói Kar hivatali szerve által végzett időszakos visszaellenőrzése.*

2. Az Alkotmánybíróság a 7/2018. (III.1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Az Alkotmánybíróság 6/1998. (III. 11.) AB határozatában leszögezte, hogy a tisztességes eljárás követelménye felöleli az eljárásjogi garanciák érvényesülését, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csak megítélni. A tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárési jogszabályokat, bár ez alapvető követelmény, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését. A jogállamiság és az abból fakadó tisztességes eljárás követelményének tehát nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell. A tisztességes eljáráshoz való jog része a hatékony bírói jogvédelem követelménye. Önmagában a bírói út formális biztosítása azonban nem elegendő az eljárési garanciák teljességéhez.

A végrehajtásra vonatkozó törvényi és rendeleti szabályok célja a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülésének biztosítása. A tisztességes eljáráshoz való jogból adódik az eljárési határidők betartásának követelménye, csak ebben az esetben válik kiszámíthatóvá és előreláthatóvá a végrehajtási eljárás. Csak a fair eljárás során válhat a végrehajtói iroda olyan intézménnyé, ami megalapozza a végrehajtói iroda működésébe vetett társadalmi bizalmat.

A végrehajtó eljárása során a törvényi határidők betartása, a felek tájékoztatása mellett tehet intézkedést, végezhet eljárási cselekményt, továbbá a törvényi előírásoknak megfelelően köteles lehetővé tenni a felek számára a bírói út igénybe vételét. A végrehajtási eljárás tisztességes módon való lefolytatásának ezek alapvető feltételei.

III. Az ügy érdemében

A panaszban foglaltak tisztázása érdekében megkerestem a Magyar Bírósági Végrehajtói Kart, és a panasszal kapcsolatban tájékoztatást kértem.

Az MBVK által megküldött iratok alapján megállapítható, hogy *a panaszos 2018. november 27-én* benyújtott kérelem – bár panasznak tekintette – tartalmát tekintve *végrehajtási kifogásnak minősült az alábbiak szerint.*

1) Az önálló bírósági végrehajtó intézkedése ellen benyújtott panaszügyek intézéséről, a panaszügyek felügyeletéről és a fegyelmi eljárások nyilvántartásáról szóló 3/2015. (II.25.) IM rendelet 2.§-a szerint a panasz az önálló bírósági végrehajtó tevékenységével kapcsolatban benyújtott olyan kérelem, amely egyéni jog- vagy érdeksérelem megszüntetésére irányul, és amelynek elintézése nem tartozik bíróság hatáskörébe. Panasznak minősül a kérelem különösen, ha az abban foglaltak szerint a panaszolt végrehajtó az adós, a végrehajtást kérő tájékoztatására vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget; ha a panaszossal szemben tanúsított magatartása nem megfelelő; ha félfogadási időben nem érhető el személyesen, telefonon vagy alkalmazottja útján.

A panaszos végrehajtóhoz benyújtott kérelmében az ingófogalás módját, a végrehajtó nem kellően alapos munkavégzését, a foglalási jegyzőkönyv elkészítésének jogszabályi előírásoktól eltérő voltát sérelmezte. A panaszos kérelmében foglaltak tehát túlmutatnak a 3/2015. (II.25.) IM 2. §-ában meghatározott panasz kritériumain. Ennek tényét a végrehajtó 2018. november 27-én, a panasz benyújtásakor készített feljegyzésében is rögzítette: „tekintettel a 3/2015. (II.25.) IM rendelet 2. §-ában foglaltakra, megítélésem szerint a beadvány nem minősül panasznak, hanem tartalma szerint azt a végrehajtó intézkedésével szembeni kifogásként kell értékelni, és a végrehajtást foganatosító bírósághoz szükséges megküldeni”. *Az eljáró végrehajtó a panaszos kérelmét, annak tartalmát alapul véve a jogszabályi előírásoknak megfelelően értékelte, így eljárása ebben a vonatkozásban az Alaptörvényben meghatározott bírósági, hatósági eljáráshoz kapcsolódó, tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben visszásságot nem okozott.*

2) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 217. §-a szerint a végrehajtónak a végrehajtási eljárás szabályait és a végrehajtási kifogást előterjesztő jogát vagy jogos érdekét lényegesen sértő intézkedése, illetve intézkedésének elmulasztása ellen a fél vagy más érdekelt végrehajtási kifogást terjeszthet elő a végrehajtást foganatosító bírósághoz. A végrehajtási eljárás szabályainak lényeges megsértése olyan jogszabálysértés, amelynek a végrehajtási eljárás lefolytatására érdemi kihatása van. A panaszban sérelmezett, a végrehajtást kérő szerint nem kellő alaposítással végzett végrehajtási cselekmény, nem a jogszabályi előírásoknak megfelelően elkészített jegyzőkönyv olyan intézkedések, melyek az eljárás menetére, annak eredményére lényeges (érdemi) kihatással vannak. A végrehajtó intézkedése ellen bármilyen jogcímen előterjesztett megtámadást kifogásnak kell tekinteni. [Vht. 217. § (4) bek.] Ennek megfelelően a panaszos által a végrehajtóhoz benyújtott beadvány, ahogy azt a végrehajtó a feljegyzésében is megállapította, *tartalmilag végrehajtási kifogásnak minősül.* A végrehajtási kifogást a végrehajtó 3 munkanapon belül továbbítja a végrehajtást foganatosító bíróságnak. [Vht. 217. § (2) bek.]

A végrehajtási kifogás tartalmilag egy a jogszabálysértő eljárási cselekmények, illetve eljárási késedelmek okozta jog- és érdeksérelem orvoslására szolgáló bírósági jogorvoslati eljárást foglal magában. A végrehajtási kifogáshoz kapcsolt bírói út igénybevételenek lehetősége a kifogást a végrehajtási eljárás során előterjeszthető legfontosabb jogorvoslattá emeli, amit erősít a végrehajtó számára előírt rövid felterjesztési határidő is.

A tisztességes eljáráshoz való jog követelménye magában foglalja az eljárási garanciák érvényesülését, így az ügyféli jogok érvényesülésének biztosítását is a szabályozás szintjén és a végrehajtók eljárási gyakorlatában egyaránt. Ez együtt jár az eljárási határidők maradéktalan betartásának követelményével.

Csak ebben az esetben válhat kiszámíthatóvá a végrehajtási eljárás, és csak így alapozható meg a végrehajtás legalitásába vetett társadalmi bizalom. A folyamatban lévő végrehajtási eljárások nagy számára tekintettel ennek az eljárási követelménynek kiemelt jelentősége van.

A panaszos esetében *a kifogás határidőn belüli bírósághoz felterjesztése elmaradt*. Bár az eljáró végrehajtó feljegyzésében panaszos bejelentését, annak tartalmát alapul véve kifogásnak minősítette, a panaszos tájékoztatását arról, hogy kérelme kifogásnak minősül, valamint a kifogás bírósághoz való felterjesztését elmulasztotta. A tájékoztatás elmaradása miatt a panaszos azt feltételezte, hogy bejelentését – kérésének megfelelően – a végrehajtó kivizsgálás céljából a Magyar Bírósági Végrehajtói Karnak küldte meg. Miután panaszának sorsáról, annak érdemi elbírálásáról a panaszos értesítést, *tájékoztatást több mint négy hónapon át nem kapott*, e-mailben kereste meg az MBVK-t, és kért tájékoztatást kérelme elbírálásának tárgyában. Az MBVK még az e-mail beérkezésének napján megkereste a végrehajtót, és a panaszbejelentéssel kapcsolatban tett intézkedések ismertetését kérte. Válaszlevelében a végrehajtó hat nappal később arról adott tájékoztatást, hogy „jelen beadvány nem került beterjesztésre a Debreceni Járásbíróságra mivel az illetéket nem róttá le a végrehajtást kérő”. Az illeték lerovásának elmaradása nem érinti a végrehajtónak azt az eljárási kötelezettségét, amely számára a végrehajtási kifogás 3 munkanapon belüli bírósághoz való felterjesztését írja elő. (Vht. 217. § (2) bek.) Az önálló bírósági *végrehajtónak nincs mérlegelési joga abban a tekintetben, hogy a kifogást felterjeszti-e vagy sem*, törvényi kötelessége a kifogást a bíróság felé továbbítani. A kifogás alapján elsősorban a bíróság jogosult intézkedésre, ennek keretein belül amennyiben szükséges hiánypótlási felhívásra, esetlegesen érdemi vizsgálat nélküli elutasításra.

A végrehajtó a kifogás felterjesztésének elmulasztásával a panaszost elzárta a jogorvoslat lehetőségétől.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a végrehajtó a jogbiztonság követelményével, valamint a hatósági ügyek tisztességes intézéséhez és a jogorvoslathoz való joggal összefüggésben visszásságot okozott, amikor a panaszos végrehajtási kifogását a törvényi határidőn belül nem terjesztette fel a bírósághoz.

A konkrét ügyben feltárt visszásság utólagos orvoslására nincs lehetőség. Fontosnak tartom azonban összegzőképpen hangsúlyozni: a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülésének alkotmányos kritériuma magában foglalja annak követelményét, hogy a végrehajtási eljárást a törvényi eljárási határidők betartásával, az előírt értesítési, tájékoztatási kötelezettségeknek eleget téve, a bírói út igénybe vételének lehetőségét a törvényi előírásnak megfelelően biztosítva folytassák le.

Intézkedéseim

A jelentésemben megállapított, a végrehajtó mulasztásával, eljárási hibáival előidézett visszásság tárgyában az Ajbt. 20. § (1) bekezdésében és a 32. § (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján felhívom az eljáró végrehajtót az eljárási határidők pontos betartására, továbbá arra, hogy a jövőben maradéktalanul tegyen eleget tájékoztatási kötelezettségének.

Budapest, 2020. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos